Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
GIOVANNI PITRUZZELLA
esitatud 8. juulil 2021 [1]

Liidetud kohtuasjad C-884/19 P ja C-888/19 P

Euroopa Komisjon
versus
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (C-884/19 P)
ja
GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH
versus
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd,

Euroopa Komisjon (C-888/19 P)

Apellatsioonkaebus – Tagasisaatmine – Dumping – Rakendusmäärus (EL) nr 470/2014 – Hiinast pärit solaarklaasi import – Määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punkti c kolmas taane – Mõiste „ettevõtte tootmiskulude ja finantsseisundi oluline moonutus“ – Soodsamad maksusüsteemid

1. Kui dumpinguvastases menetluses taotleb Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) liikmeks olevast mitteturumajanduslikust riigist pärit eksportiv tootja, et talle kohaldataks turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatust (edaspidi „turumajanduslik kohtlemine“), siis milline ulatus tuleb omistada tingimusele, mille kohaselt ta peab tõendama, et tema finantsseisundit ei ole mõjutanud endisest mitteturumajanduslikust süsteemist üle kandunud olulised moonutused? Täpsemalt, kuidas tuleb komisjonil käsitleda selliseid meetmeid nagu soodsamad maksusüsteemid, mis moonutavad ettevõtja finantsseisundit, kuid mis ei ole siiski otseselt seotud samasuguse toote valmistamise ja müügiga?

2. Selline on sisuliselt põhiküsimus käesolevates liidetud kohtuasjades, mis käsitlevad kahte apellatsioonkaebust, millega vastavalt Euroopa Komisjon ja GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (edaspidi „GMB“) paluvad tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsuse Xinyi PV Products (Anhui) Holdings *vs*. komisjon (edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“) [2]. Üldkohus tühistas vaidlustatud kohtuotsusega – mille ta tegi pärast asja Euroopa Kohtu 28. veebruari 2018. aasta otsusega komisjon *vs*. Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-301/16 P, EU:C:2018:132, edaspidi kohtuotsus komisjon *vs*. Xinyi) uueks arutamiseks tagasisaatmist – komisjoni 13. mai 2014. aasta rakendusmääruse (EL) nr 470/2014, millega kehtestatakse Hiina

[1] Algkeel: itaalia.

[2] T-586/14 RENV, EU:T:2019:668.

Rahvavabariigist pärit solaarklaasi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (edaspidi „vaidlusalune määrus“) [3].

I. Õiguslik taust

3. Vaidluse aluseks olevate asjaolude toimumise ajal sisaldusid normid, mis reguleerisid Euroopa Liidu poolt dumpinguvastaste meetmete võtmist, nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruses (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed [4] (edaspidi „algmäärus“).

4. Algmääruse artikli 2 „Dumpingu kindlaksmääramine“ lõige 7 sätestab:

„a) Mitteturumajanduslikest riikidest […] pärineva impordi puhul määratakse normaalväärtus kolmandas turumajandusriigis kehtiva hinna või arvestusliku väärtuse alusel või hinna järgi, mis kehtib müügi puhul sellisest kolmandast turumajandusriigist teistesse riikidesse, k.a ühendusse, või kui see ei ole võimalik, siis mis tahes muul põhjendatud alusel, sealhulgas samasuguse toote eest ühenduses tegelikult makstud või makstava hinna alusel, mida on vajaduse korral nõuetekohaselt kohandatud, et sisse arvata põhjendatud kasumimarginaal. […]

b) Hiina Rahvavabariigist, […] ning muudest mitteturumajanduslikest riikidest, mis on uurimise algatamise kuupäeval WTO liikmed, pärinevat importi käsitlevate dumpinguvastaste uurimiste osas määratakse normaalväärtus kooskõlas lõigetega 1–6, kui ühe või mitme uurimisega hõlmatud tootja nõuetekohaselt põhjendatud nõuete alusel ning vastavalt punktis c sätestatud kriteeriumidele ja menetlustele on näidatud, et selle tootja või nende tootjate osas toimub vaatlusaluse samasuguse toote valmistamine ja müük turumajanduse tingimustes. Muudel juhtudel kohaldatakse punktis a sätestatud eeskirju.

c) Punkti b kohane nõue peab […] sisaldama piisavat tõendusmaterjali selle kohta, et tootja tegutseb turumajanduse tingimustes, mis tähendab, et:

– äriühingud teevad otsused hindade, kulude ja sisendite, sh näiteks toorainete, tehnoloogia- ja tööjõukulude, toodangu, müügi ja investeeringute kohta vastusena turul pakkumise ja nõudmise osas toimuvale ilma riigi märkimisväärse sellekohase sekkumiseta ning et kulutused tähtsamatele sisenditele peegeldavad turuväärtusi,

– äriühingutel on üks selge peamiste raamatupidamisdokumentide kogum, mida auditeeritakse sõltumatult kooskõlas rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega ning kohaldatakse kõikidel eesmärkidel,

– äriühingute tootmiskulusid ja finantsseisundit ei moonuta oluliselt endine mitteturumajanduslik süsteem eelkõige varade amortisatsiooni, muude mahakandmiste, vahetuskaubanduse ja võlgade hüvitamiseks tehtavate maksete näol,

[3] ELT 2014, L 142, lk 1.

[4] ELT 2009, L 343, lk 51; parandus ELT 2010, L 7, lk 22; see määrus tunnistati kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrusega (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21).

– asjaomaste äriühingute suhtes kohaldatakse pankroti- ja asjaõigusakte, mis tagavad äriühingute tegevuse õiguskindluse ja stabiilsuse, ning

– kursside ümberarvestust teostatakse turukursside alusel. […]“.

II. Vaidluse taust ja vaidlusalune määrus

5. Kohtuvaidluse taust on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 1–14, millele viitan täpsemalt. Käesoleva menetluse tarbeks piirdun sellega, et tuletan meelde, et komisjon algatas 28. veebruaril 2013 teatava Hiina Rahvavabariigist pärit solaarklaasi impordi suhtes dumpinguvastase menetluse.

6. Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (edaspidi „Xinyi“) – Hiinas asutatud äriühing, kes toodab ja ekspordib liitu solaarklaasi – esitas 21. mail 2013 algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti b alusel turumajandusliku kohtlemise taotluse selleks, et tema puhul ei arvutataks normaalväärtust mitte selle määruse artikli 2 lõike 7 punktis a sätestatud nn võrdlusriigi meetodi kohaselt, vaid vastavalt selle määruse artikli 2 lõigetele 1–6.

7. Komisjon teatas Xinyile 22. augusti ja 13. septembri 2013. aasta kirjas, et hoolimata Xinyi esitatud seisukohtadest, ei rahuldanud ta seda taotlust, kuna ta leiab, et Xinyi ei vasta algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandas taandes ette nähtud kriteeriumile.

8. Toimikust selgub, et komisjon jättis Xinyi taotluse rahuldamata, leides, et Xinyi ei ole suutnud tõendada, et tema tootmiskulusid ja finantsseisundit ei ole mõjutanud endisest mitteturumajanduslikust süsteemist üle kandunud olulised moonutused algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande tähenduses. Komisjoni hinnangul oli Xinyi saanud erinevaid tulumaksusoodustusi. Ta oli saanud toetust programmist „2 Free 3 Half“, mis võimaldas välisinvesteeringutel põhinevatel äriühingutel saada kahe aasta jooksul täielik maksuvabastus (0%) ja neile järgneval kolmel aastal oli maksumäär 12,5% tavapärase 25protsendilise maksumäära asemel. Teiseks sai ta kasu kõrgtehnoloogia ettevõtete maksustamise süsteemist, mille alusel kohaldatakse äriühingule 25% asemel 15protsendilist vähendatud maksumäära.

9. Komisjon võttis 13. mail 2014 vastu vaidlusaluse määruse, milles ta kinnitas, et turumajandusliku kohtlemise taotlused, ja eelkõige Xinyi esitatud taotlus, tuleb jätta rahuldamata ja kehtestas Xinyi toodetud teatavate solaarklaasitoodete impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu 36,1%. Vaidlusaluse määruse põhjenduses 33 lükkas komisjon eelkõige tagasi argumendi, milles Xinyi väitis, et soodsamatest maksusüsteemidest ja toetustest tulenevad eelised ei moodustanud märkimisväärset osa tema käibest. Selles küsimuses tuletas komisjon konkreetselt meelde, et „seda väidet koos muude argumentidega käsitleti juba komisjoni 13. septembri 2013. aasta kirjas kõnealusele eksportijale, milles komisjon teavitas asjaomast isikut otsusest tema turumajandusliku kohtlemise kohta. Eelkõige rõhutati seda, et kõnealuse eelise laadi tõttu ei ole uurimisperioodil saadud kasumi absoluutväärtus oluline selle hindamiseks, kas moonutus on „märkimisväärne““.

III. Menetlus Üldkohtus ja Euroopa Kohtus ning vaidlustatud kohtuotsus

10. Üldkohtu kantseleisse 7. augustil 2014 esitatud hagiavaldusega nõudis Xinyi vaidlusaluse määruse tühistamist, esitades oma hagi põhjenduseks neli väidet. Hagi esimeses väites, mis koosnes kahest osast, väitis Xinyi, et on rikutud algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandat taanet.

11. Üldkohus nõustus 16. märtsi 2016. aasta kohtuotsuses [5] esimese väite esimese osaga, milles Xinyi väitis, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui ta leidis, et Xinyile antud maksusoodustused kujutavad endast moonutusi, mis on üle kandunud „endisest mitteturumajanduslikust süsteemist“ algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande tähenduses.

12. Pärast seda, kui komisjon oli esitanud selle kohtuotsuse peale apellatsioonkaebuse, tühistas Euroopa Kohus nimetatud kohtuotsuse oma kohtuotsusega komisjon *vs.* Xinyi, leides, et Üldkohus rikkus mitut õigusnormi, kui ta tõlgendas „endisest mitteturumajanduslikust süsteemist“ üle kandunud moonutust. Euroopa Kohus saatis seega kohtuasja tagasi Üldkohtule ja jättis kohtukulude üle otsustamise edaspidiseks.

13. Pärast asja kohtuotsusega komisjon *vs.* Xinyi tagasisaatmist uuendas Üldkohus menetluse ja tegi 24. septembril 2019 kohtuotsuse, mis on käesolevas kohtuasjas vaidlustatud.

IV. Vaidlustatud kohtuotsus

14. Üldkohus analüüsis vaidlustatud kohtuotsuses hagi esimese väite teist osa, milles Xinyi väitis, et komisjon leidis ekslikult, et kõnealustest soodsamatest maksusüsteemidest tulenevad moonutused olid algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande kohaselt tema tootmiskulusid ja finantsseisundit arvestades olulised.

15. Olles meelde tuletanud kohtupraktikast tulenevaid põhimõtteid seoses algmääruse artikli 2 lõike 7 toimimisega, tõlgendas Üldkohus esiteks vaidlustatud kohtuotsuse punktides 55–61 selle määruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandat taanet.

16. Ta leidis, et sama määruse artikli 2 lõike 7 punktist b tuleneb, et turumajandusliku kohtlemise taotluse põhjendatuse hindamise kriteeriumide, sealhulgas seega selle sätte punkti c kolmandas taandes ette nähtud kriteeriumide eesmärk on tõendada, et „samasuguse toote valmistamine ja müük“ toimuvad turumajanduse tingimustes, ja need väljendavad liidu seadusandja tahet kontrollida, et eksportiv tootja, kes sellise taotluse esitab, valmistab ja müüb asjaomast samasugust toodet kooskõlas põhimõtetega, mis võimaldavad arvutada normaalväärtuse.

17. Üldkohus märkis, et selles kontekstis viitab algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmas taane ettevõtja tootmiskuludele ja finantsseisundile, arvestades parameetreid, mis on otseselt seotud algmääruse artikli 2 lõigetes 1–6 sätestatud normaalväärtuse arvutamise meetoditega, see tähendab varade amortisatsiooni, muid mahakandmisi, vahetuskaubandust ja võlgade hüvitamiseks tehtavaid makseid. Üldkohus leidis, et kuigi see loetelu on näitlik, nagu näitab

[5] 16. märtsi 2016. aasta kohtuotsus Xinyi PV Products (Anhui) Holdings *vs.* komisjon (T-586/14, EU:T:2016:154).

määrsõna „eelkõige“[6] kasutamine, ei võimalda selle sõna kasutamine komisjonil jätta turumajandusliku kohtlemise taotlust rahuldamata asjaolude alusel, mis, isegi kui need on seotud ettevõtja finantsseisundiga laias tähenduses, ei too automaatselt kaasa „olulisi“ moonutusi ühes või mitmes teguris, mis määravad ära asjaomase samasuguse toote valmistamise ja müügi asjaolud. Selle kaalutluse toetuseks viitas Üldkohus analoogia alusel 19. juuli 2012. aasta kohtuotsusele nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471; edaspidi kohtuotsus „nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan“).

18. Üldkohus järeldas sellest, et ettevõtja finantsseisundit üldiselt mõjutavate meetmete puhul peab komisjon haldusmenetluses esitatud tõendite alusel hindama, kas need meetmed on samasuguse toote valmistamise või müügi seisukohalt tõepoolest põhjustanud selle seisundi olulise moonutamise. Nimelt on Üldkohus seisukohal, et ühelt poolt ei viita algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmas taane tootmiskulude ja finantsseisundi mitte ainult võimalikele, vaid tegelikele moonutustele. Teiselt poolt tuleb seda, kas kõnealune moonutus on „oluline“, hinnata lähtudes selle sätte eesmärgist, milleks on tagada, et ettevõtja tootmiskulusid ja finantsseisundit puudutavaid elemente ei moonutataks niivõrd, et algmääruse artikli 2 lõigete 1–6 võimaliku kohaldamise tagajärjel saadaks kunstlikud tulemused, mis seavad kahtluse alla dumpinguvastase uurimise eesmärgid.

19. Selle tõlgenduse põhjal kohaldas Üldkohus teiseks vaidlustatud kohtuotsuse punktides 62–73 käsitletavat sätet kõnealusele kohtuasjale. Üldkohus leidis nimelt, et kui komisjon viitas Xinyi turumajandusliku kohtlemise taotluse rahuldamata jätmist põhjendades oma 22. augusti ja 13. septembri 2013. aasta kirjas asjaomase meetme „tervikmõjule“, mis seisnes võimaluses „meelitada vähendatud maksumäära abil ligi investeeringuid“, siis esitas komisjon põhjendused ettevõtja finantsseisundi kohta äärmiselt abstraktsest vaatepunktist, ilma et sellel oleks mingit seost asjaomase samasuguse toote valmistamise ja müügi elementidega. Üldkohus leidis esiteks, et äriühingute maksustamise süsteem puudutab konkreetsel majandusaastal saadud kasumi maksustamist ega mõjuta selle kasumi suurust ega määra või muid elemente kui normaalväärtuse elemendid, mille komisjon peab välja arvutama vastavalt algmääruse artikli 2 lõigetele 1–6. Teiseks ei piisa pelgast võimalusest, et soodsam maksusüsteem meelitab investeerijaid investeerima ettevõtja kapitali, järeldamaks, et selle ettevõtja finantsseisund on tõepoolest oluliselt moonutatud.

20. Seejärel leidis Üldkohus, et ettevõtja käive on asjakohane näitaja tema majandusliku ja finantsilise suutlikkuse kohta, tänu millele ta saab kasumit, ning et kuna Xinyi kinnitas, et kõnealused moonutused moodustavad 1,14% tema käibest, esitas ta tegelikult põhimõtteliselt usaldusväärse ja olulise elemendi uuritava maksumeetme kogumõju kohta tema finantsseisundile. Neil asjaoludel pidi komisjon Üldkohtu arvates vähemalt tõendama seost ühelt poolt hageja kapitali investeerimise valiku, mis võib olla põhjendatud soodsa maksusüsteemiga, ja teiselt poolt hageja finantsseisundi moonutamise vahel mitte üldiselt ja teoreetiliselt, vaid arvestades algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande eesmärki.

21. Nende kaalutluste põhjal järeldas Üldkohus, et põhjendustes, millele komisjon tugines hageja turumajandusliku kohtlemise taotluse rahuldamata jätmisel, on tehtud ilmne hindamisviga, ning nõustus seega hagi esimese väite teise osaga, tühistades vaidlustatud määruse.

[6] Inglise keelses versioonis „en particular“, prantsuse keelses versioonis „notamment“, saksakeelses versioonis „insbesondere“, hispaania keelses versioonis „particularmente“, portugali keelses versioonis „nomeadamente“ ja hollandi keelses versioonis „in het bijzonder“. Kõnealuse sätte itaalia keelne tõlge näib olevat veidi ebatäpne, kuna selles versioonis viitab sõna „eelkõige“ kõnealuses sättes nimetatud esimesele parameetrile, nimelt „varade amortisatsioonile“, samas kui eespool nimetatud keeleversioonides eelnevad eespool nimetatud sõnad selles sättes nimetatud erinevate näitajate loetelule ning need täpsustavad seega üheselt, et see loetelu on puhtalt näitlik. Igal juhul ei ole seda näitlikku laadi vaidlustatud.

V. Poolte nõuded

22. Nii komisjon kui ka GMB paluvad oma apellatsioonkaebustes[7] Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsus; lükata esimeses kohtuastmes esitatud hagi esimese väite teine osa põhjendamatuse tõttu tagasi; saata kohtuasi tagasi Üldkohtule, et viimane saaks teha otsuse esimeses kohtuastmes esitatud hagi teiste väidete kohta, ning otsustada käesoleva menetluse ja sellega seotud varasemate kohtuastmete kohtukulude kandmine edaspidi.

23. Mõlemas kohtuasjas palub Xinyi Euroopa Kohtul apellatsioonkaebus rahuldamata jätta ning mõista kohtukulud välja komisjonilt ja GMB-lt.

VI. Apellatsioonkaebuste analüüs

24. Komisjon ja GMB esitavad kumbki oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks kolm väidet, mis mitmes küsimuses kattuvad. Oma esimeses väites kritiseerivad komisjon ja GMB Üldkohtu tõlgendust algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandale taandele. Oma teises väites viitavad komisjon ja GMB õigusnormide rikkumisele selle sätte kohaldamisel käesolevas asjas, samas kui kolmandas väites viitavad nad menetlusnormide rikkumisele.

A. Väited, mis puudutavad õigusnormide rikkumisi algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande tõlgendamisel

1. Poolte argumendid

25. Oma esimestes väidetes, millega vaidlustatakse vaidlustatud kohtuotsuse punktid 55–61, kritiseerivad komisjon ja GMB Üldkohtu tõlgendust algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande kohta[8]. Nad väidavad sisuliselt, et Üldkohus leidis vääralt, et turumajandusliku kohtlemise taotluse saab rahuldamata jätta vaid siis, kui algmääruse artikli 2 lõigete 1–6 kohaldamise tagajärjel saadaks kunstlikud tulemused, mis on sama, mis väita, et komisjon on kohustatud tõendama asjaomase eksportiva tootja finantsseisundi puhul tuvastatud moonutuse täpse mõju hindadele ja kuludele.

26. Esiteks väidab komisjon, et algmääruse artikli 2 lõigete 1–6 sätted ei ole sama määruse artikli 2 lõike 7 punkti b ja punkti c kolmanda taande tõlgendamisel asjakohased. Kohtupraktikast tuleneb, et algmääruse artikli 2 lõige 7 väljendab liidu õiguskorrale omast lähenemist, mistõttu ei ole võimalik tuvastada vastavust selles sättes sisalduvate eeskirjade ja WTO „dumpinguvastane lepingu“[9] artikli 2 vahel, mis on liidu õiguskorda üle võetud algmääruse artikli 2 lõigetega 1–6. Ainult algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese taande esimeses osas nimetatud kriteeriumi puhul nõudis liidu seadusandja, et tõendataks konkreetset mõju hindadele ja kuludele, see tähendab algmääruse artikli 2 lõigete 1–6 kohase analüüsi seisukohast asjasse puutuvatele elementidele.

[7] Euroopa Kohtu presidendi 11. märtsi 2020. aasta määrusega liideti kohtuasjad C-884/19 P ja C-888/18 P suulise menetluse ja kohtuotsuse tegemise huvides.

[8] Komisjon väidab, et on rikutud ka algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti b. GMB apellatsioonkaebuse esimene väide on suunatud vaidlustatud kohtuotsuse punktide 59, 60, 61 ja 68 vastu.

[9] 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamise leping (EÜT 1994, L 336, lk 103; ELT eriväljaanne 11/21, lk 189).

27. Teiseks leiavad komisjon ja GMB, et seos, mille Üldkohus tuvastas algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande ja sama määruse artikli 2 lõigete 1–6 kohasel arvutamisel arvesse võetavate tegurite vahel on väär. Ühelt poolt ei ole selles sättes täpsustatud ühtegi kohustust siduda asjaomase eksportiva tootja finantsseisundis tuvastatud moonutused mõne elemendiga, mis puudutab kõnealuse samasuguse toote valmistamist või müüki. Teiselt poolt on kolmandas taandes esitatud loetelu puhtalt näitlik ja selles sättes nimetatud neljast tegurist kolme ei ole algmääruse artikli 2 lõigetes 1–6 mainitud.

28. Kolmandaks väidavad komisjon ja GMB, et Euroopa Kohtu järeldused kohtuotsuses nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese taande kohta, millele Üldkohus tugines, ei ole kolmandas taandes sisalduva sätte suhtes kohaldatavad.

29. Neljandaks väidavad komisjon ja GMB, et Üldkohtu tõlgendus algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandale taandele võtab mõistelt „finantsseisund“ tema tähenduse ja seega soovitava toime. Selle tõlgenduse kohaselt moonutatakse finantsseisundit vaid siis, kui komisjon tõendab, et samal ajal moonutab see ka tootmiskulusid. See on vastuolus seadusandja kavatsusega näha kõnealuses sättes ette kaks alternatiivi.

30. Viiendaks väidab komisjon, et seda, et Üldkohus lõi algmääruse artikli 2 lõigete 1–6 ja artikli 2 lõike 7 vahel vale seose, kinnitab süstemaatilisest vaatepunktist ka asjaolu, et artikli 2 lõike 7 punkti c kaks viimast taanet on makromajanduslikku laadi ning neil ei ole nimetatud lõigetega 1–6 mingit seost. GMB väidab, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punktide b ja c ülesehituski viitab sellele, et puudub vajadus uurida finantsseisundi ning kõnealuse samasuguse toote valmistamise ja müügi suhet. See ülesehitus näitab, et alusmääruses peetakse finantsseisundit juba samasuguse toote valmistamisele ja müügile mõju avaldavaks faktoriks.

31. GMB väidab oma esimese väite teises osas, et Üldkohus tõlgendas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 68, 69 ja 72 algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandat taanet valesti, kui ta pööras tõendamiskoormise turumajanduslikku kohtlemist taotlevalt eksportivalt tootjalt ümber komisjonile. Samas tuleneb selle määruse artikli 2 lõike 7 punktist b ja kohtupraktikast ühemõtteliselt, et esimene peab tõendama, et samasuguse toote valmistamine ja müük toimub turumajanduse tingimustes.

32. Xinyi vaidleb komisjoni ja GMB argumentidele vastu ning väidab, et Üldkohtu tõlgendus algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandale taandele on õige ning kooskõlas liidu seadusandja tahte ja Euroopa Kohtu praktikaga.

33. Esiteks on komisjoni argument, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis b sisalduv väljend „samasuguse toote valmistamine ja müük“ viitab üksnes selle määruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese taande esimesele osale, vastuolus sama määruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande sõnastusega, millest nähtub, et selles sättes ette nähtud turumajandusliku kohtlemise kriteerium puudutab ka samasuguse toote tootmiskulusid. Lisaks jättis komisjon selgitamata, milline on ülejäänud nelja turumajandusliku kohtlemise kriteeriumi eesmärk, kui see ei võimaldada tugineda kuludele ja müügihindadele Hiina siseturul uurimisperioodi jooksul, kui need kulud ja müügihinnad võimaldavad normaalväärtuse välja arvutada. Komisjon tõlgendab neid teisi kriteeriume, millel pole ühtegi seost algmääruse artikli 2 lõike 7 punktide b ja c eesmärgiga.

34. Teiseks väidab Xinyi, et Üldkohtul oli õigus kohaldada analoogia alusel kohtuotsust nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan. Nii sel juhul kui ka käesolevas asjas keeldusid liidu institutsioonid uurimast turumajandusliku kohtlemise taotluse põhjenduseks esitatud tõendeid, et põhjendada nende

taotluste automaatselt rahuldamata jätmist. Üldkohus ei püüdnud turumajandusliku kohtlemise kohaldamise kolmanda kriteeriumi analüüsimisel üle võtta kaalutlusi, mille Euroopa Kohus oli esitanud turumajandusliku kohtlemise kohaldamise esimese kriteeriumi kohta, vaid piirdus kahe sarnase olukorra vahelise paralleeli tuvastamisega. Lisaks, nagu ka algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese taande kohaldamisel, peab komisjon alati – isegi selle sätte kolmandas taandes sätestatud tingimuse analüüsimisel – hindama moonutuse mõju tootja hindadele või kuludele ning ta ei või piirduda abstraktse hinnanguga. Muud kohtuotsused, millele komisjon oma seisukoha põhjendamiseks viitas, ei ole määravad.

35. Kolmandaks, mis puudutab komisjoni argumenti väljendi „finantsseisund“ soovitava toime kohta, siis väidab Xinyi, et kui äriühingu finantsseisundi oluline moonutamine mõjutab pigem tema hindu kui kulusid, siis ei jäta Üldkohtu tõlgendus seda väljendit selle soovitavast toimest ilma.

36. Neljandaks vaidleb Xinyi vastu ka algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c neljanda ja viienda taande süstemaatilisele tõlgendamisele. Xinyi sõnul on ühelt poolt ilmne, et neljanda taande raames tähtsust omav asjaolu, et äriühingu suhtes ei kohaldata pankrotimenetlust, moonutab tema kulusid ja hindu. Teiselt poolt mõjutab ka viienda taande raames tähtsust omav võimalik tulu, mis saadakse turukursist soodsamast välisvaluuta vahetuskursist ostu või müügi ajal, vastavalt äriühingu kulusid ja hindu.

2. Õiguslik hinnang

a) Sissejuhatavad märkused

37. Apellatsioonkaebuse esimestes väidetes vaidlustavad komisjon ja GMB tõlgenduse, mille Üldkohus andis vaidlustatud kohtuotsuses algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandale taandele.

38. Siinkohal tuleb kõigepealt meelde tuletada, et liidu seadusandja kavatses algmääruse artikli 2 lõikega 7 kehtestada erikorra, milles nähakse ette mitteturumajanduslikust riigist pärit impordi normaalväärtuse arvutamise üksikasjalikud eeskirjad [10].

39. Algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a kohaselt määratakse erandina sama artikli lõigetest 1–6 mitteturumajanduslikest riikidest pärineva impordi puhul normaalväärtus põhimõtteliselt kindlaks kolmandas turumajandusriigis kehtiva hinna või arvestusliku väärtuse alusel. Selle sätte eesmärk on vältida mitteturumajanduslikes riikides kehtivate hindade ja kulude arvessevõtmist, kuna seal ei ole need parameetrid turujõudude tavapärane tagajärg [11].

40. Siiski määratakse algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti b kohaselt eelkõige Hiinast pärinevat importi käsitlevates dumpinguvastastes uurimistes normaalväärtus kindlaks kooskõlas algmääruse artikli 2 lõigetega 1–6, kui ühe või mitme uurimisele allutatud tootja põhjendatud nõuete alusel

[10] 16. juuli 2015. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, punkt 47). Artikli 2 lõike 7 sätte lisamise kohta algmäärusesse vt üksikasjalikumalt kohtujurist Mengozzi ettepanek kohtuasjas komisjon *vs.* Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-301/16 P, EU:C:2017:938), punkt 53 jj.

[11] Kohtuotsus nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan, punkt 66, ja kohtuotsus komisjon *vs.* Xinyi, punkt 64.

ning vastavalt sama artikli 2 lõike 7 punktis c sätestatud kriteeriumidele ja menetlustele on tõendatud, et nimetatud tootja või tootjate puhul toimub kõnealuse samasuguse toote valmistamine ja müük turumajanduse tingimustes [12].

41. Nõukogu ja komisjon peavad hindama, kas asjaomase tootja esitatud tõendid on piisavad näitamaks, et artikli 2 lõike 7 punktis c esitatud kriteeriumid on täidetud, et tema suhtes saaks kohaldada turumajanduslikku kohtlemist, ja liidu kohus kontrollima, kas sellisel hindamisel ei ole tehtud ilmset hindamisviga [13].

42. Euroopa Kohus on ka möönnud, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punktid b ja c on erandid ning neid tuleb seega tõlgendada kitsalt, mis ei tohi siiski võimaldada liidu institutsioonidel neid tõlgendada ja kohaldada viisil, mis ei ole kooskõlas nende sõnastuse ja eesmärgiga [14].

43. Põhikohtuasjas ei ole vaidlust selles, et Xinyi turumajandusliku kohtlemise taotlus jäeti rahuldamata üksnes seetõttu, et ta ei olnud tõendanud, et ta täidab algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandas taandes esitatud kriteeriumi, kusjuures komisjon luges kõik ülejäänud neli kriteeriumi täidetuks [15].

44. Selle sätte kohaselt peab tootja esitama piisavad tõendid selle kohta, et tema tootmiskulusid ja finantsseisundit ei moonuta oluliselt endine mitteturumajanduslik süsteem eelkõige varade amortisatsiooni, muude mahakandmiste, vahetuskaubanduse ja võlgade hüvitamiseks tehtavate maksete näol [16].

45. Nimetatud sätte sõnastusest ilmneb, et sellega kehtestatakse kaks kumulatiivset tingimust, millest üks käsitleb asjaomase ettevõtja tootmiskulude ja finantsseisundi olulist moonutamist, ja teine asjaolu, et see moonutus on üle kandunud endisest mitteturumajanduslikust süsteemist [17].

46. Vaidlustatud kohtuotsus puudutab vaid esimest nendest kahest tingimusest. Teise tingimuse ulatuse määratlemist käsitleti juba eespool viidatud kohtuotsuses komisjon *vs.* Xinyi [18], milles Euroopa Kohus selgitas mõiste „endisest mitteturumajanduslikust süsteemist“ üle kandunud moonutus ulatust.

b) Algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandas taandes ette nähtud esimese tingimuse tõlgendamine

47. Eelmises osas kirjeldatud kontekstis tuleb analüüsida komisjoni ja GMB esimesi väiteid, milles nad kritiseerivad seda, kuidas Üldkohus tõlgendas algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandas taandes ette nähtud kahest kumulatiivsest tingimusest esimest, mida sai meenutatud eespool punktis 44.

[12] Kohtuotsus nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan, punkt 67, ja kohtuotsus komisjon *vs.* Xinyi, punkt 65. Põhjuste kohta, miks need sätted eriti Hiina Rahvavabariigi puhul lisati, vt ka vastavalt nende kohtuotsuste punktid 68 ja 69 ning punktid 75 ja 76.

[13] 2. veebruari 2012. aasta kohtuotsus Brosmann Footwear (HK) jt *vs.* nõukogu (C-249/10 P, EU:C:2012:53), punkt 32, ja kohtuotsus nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan, punkt 70.

[14] Vt kohtuotsus nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan, punkt 93.

[15] Vt kohtuotsus komisjon *vs.* Xinyi, punkt 68.

[16] Vt kohtuotsus komisjon *vs.* Xinyi, punkt 70.

[17] Vt kohtuotsus komisjon *vs.* Xinyi punkt 70.

[18] Vt eespool punktid 13 ja 14.

48. Selles osas lähtub Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses eeldusest, et kui algmääruse artikli 2 lõike 7 punkt b näeb ette, et turumajandusliku kohtlemise võimaldamiseks peab taotlejast tootja puhul olema tõendatud, et kõnealuse *„samasuguse toote valmistamine ja müük“* toimub turumajanduse tingimustes, siis sama lõike punkti c viiendas taandes ette nähtud kriteeriumid, mille alusel komisjon peab hindama turumajandusliku kohtlemise taotlusi, peavad puudutama *„samasuguse toote valmistamist ja müüki“* [19].

49. Seetõttu peab Üldkohtu arvates kolmandas taandes nimetatud tingimus ja just turumajanduslikku kohtlemist taotleva ettevõtja finantsseisundi oluliste moonutuste olemasolu seonduma konkreetselt samasuguse toote valmistamise ja müügiga. Sellest järeldub, et meetmete puhul, mis mõjutavad ettevõtja finantsseisundit üldiselt – ja mis ei ole seega eriomased samasuguse toote valmistamisele ja müügile –, peab komisjon haldusmenetluse käigus esitatud tõendite alusel hindama, kas need meetmed on tegelikult põhjustanud samasuguse toote valmistamise ja müügi moonutuse [20].

50. Üldkohus tugineb selle kriteeriumi kitsendaval tõlgendamisel muu hulgas „otsesele seosele“, mis selle kriteeriumi ja algmääruse artikli 2 lõigetes 1–6 ette nähtud normaalväärtuse arvutamise vahel nii grammatilisest kui ka eesmärgipärasest vaatepunktist esineb [21].

51. Seega tuleb komisjoni ja GMB argumente arvestades kontrollida, kas kõnealuse sätte selline tõlgendus on õige.

52. Märgin sellega seoses kõigepealt, et kuna algmääruse artikli 2 lõige 7 väljendab liidu seadusandja tahet valida liidu õigusele omane lähenemine ning mitte täita dumpinguvastases lepingus sisalduvaid konkreetseid kohustusi [22], siis tuleb seda sätet tõlgendada üksnes liidu õiguse alusel.

53. Neil tingimustel tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, et liidu õiguse sätte tõlgendamisel ei tule arvestada mitte üksnes sätte sõnastust, vaid ka selle konteksti ning eesmärke, mida taotleb õigusakt, mille osa see säte on [23].

54. Mis puudutab algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande grammatilist tõlgendamist, siis tuleb kõigepealt märkida, et sätte sõnastusest endast nähtub, et lõikes 45 nimetatud kahest kumulatiivsest tingimusest esimene näeb ette kaks alternatiivset olukorda, mis võivad viia turumajandusliku kohtlemise taotluse rahuldamata jätmiseni: olulise moonutuse olemasolu ühelt poolt asjaomase ettevõtja tootmiskulude ja teiselt poolt tema finantsseisundi vahel.

55. Sellega seoses tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et kui liidu õigusnormi on võimalik tõlgendada mitut moodi, tuleb eelistada tõlgendust, mis tagab sätte soovitava toime [24], ja seda tervikuna. Sellest järeldub, et kõnealust sätet tuleb tõlgendada nii, et see annab mõlemale alternatiivile soovitava toime.

[19] Vt vaidlustatud kohtuotsuse punktid 54 ja 55.

[20] Vt vaidlustatud kohtuotsuse punktid 59 ja 60 ning selle põhimõtte kohaldamine sama kohtuotsuse punktis 67 jj.

[21] Vt vastavalt vaidlustatud kohtuotsuse punkti 59 esimene lause ja punkti 61 viimane lause.

[22] Vt 16. juuli 2015. aasta kohtuotsus komisjon *vs*. Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, punktid 48 ja 50).

[23] Vt muu hulgas 12. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika).

[24] Vt muu hulgas 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Falck Rettungsdienste ja Falck (C-465/17, EU:C:2019:234, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika).

56. Eeltoodust tuleneb, et kõnealuses sättes ette nähtud mõiste „finantsseisundi oluline moonutus“ puhul tuleb tunnustada selle autonoomsust, mis määratakse kindlaks normi kontekstis ja normi eesmärki arvestades. Selle kindlaksmääramist ei saa seega siduda nimetatud sättes ette nähtud esimese võimalusega, st tootmiskulude olulise moonutamisega. Järelikult piisab turumajandusliku kohtlemise taotluse rahuldamata jätmiseks tuvastusest, et seda taotlenud ettevõtja finantsseisund on varasema mitteturumajandusliku süsteemi tõttu oluliselt moonutatud.

57. Grammatilisest vaatepunktist tuleb veel märkida, et mõistele „finantsseisund“ ei ole lisatud ühtegi täpsustust, mis piiraks mis tahes määral selle ulatust. Neil asjaoludel tuleb seega minu arvates anda sellele mõistele lai ulatus, mis hõlmab sätte kohaldamisalas järgmistes punktides üksikasjalikumalt selgitatud piirides ettevõtja finantsseisundi igasuguseid olulisi moonutusi, mis on üle kandunud endisest mitteturumajanduslikust süsteemist.

58. Vastupidi sellele, mida Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 59, leian ma, et kõnealuse sätte sõnastusest ei tulene mingit otsest seost finantsseisundi olulise moonutamise ja normaalväärtuse arvutamise vahel algmääruse artikli 2 lõigete 1–6 tähenduses. Täpsemalt ei saa niisuguse otsese seose olemasolu minu arvates tuletada algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande teises osas nimetatud parameetritest. Märgin sellega seoses, et vaidlust ei ole selles, et see loetelu on puhtalt näitlik ja et seega on selles esitatud elemendid lihtsalt näited teguritest, mis võivad põhjustada moonutusi, mis kuuluvad normi kohaldamisalasse. Seevastu ei viita miski sellele, et sellise näidete loetelu eesmärk oleks luua seos algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandas taandes toodud sätte ja sama artikli lõigetes 1–6 nimetatud normaalväärtuse arvutamise vahel.

59. Seda, et lõike 7 alusel tehtava analüüsi ja algmääruse artikli 2 lõigete 1–6 alusel tehtava analüüsi vahel puudub otsene seos – selles mõttes, et esimene analüüs tuleb tingimata teha teist analüüsi arvestades, nagu näib soovitavat Üldkohus [25] – leiab kinnitust ka süstemaatilisest vaatepunktist.

60. Nimelt, kuigi algmääruse artikli 2 lõigete 1–6 sätetel on seos dumpinguvastase lepingu artiklis 2 ette nähtud normaalväärtuse arvutamise meetoditega, ei ole see nii selle määruse artikli 2 lõike 7 puhul. Nagu nähtub eespool punktides 38 ja 52 viidatud kohtupraktikast, soovis liidu seadusandja selle lõikega 7 kehtestada mitteturumajanduslikest riikidest pärineva impordi puhul normaalväärtuse arvutamiseks liidu õigusele omase erikorra, mis *ei ole* mõeldud dumpinguvastasest lepingust tulenevate erikohustuste täitmiseks.

61. Selles erikorras kehtib reegel, et nimetatud lõike 7 punkti a kohaselt arvutatakse mitteturumajanduslikest riikidest pärineva impordi puhul normaalväärtus „võrdlusriigi“ süsteemi alusel. Erandina sama lõike punkti b tähenduses on liidu seadusandja soovinud pakkuda muu hulgas Hiina tootjatele võimaluse, et neid tunnustatakse turumajanduse tingimustes tegutsevate ettevõtjatena ning et nende puhul määratakse normaalväärtus kindlaks nende tegelike hindade ja kulude põhjal üksikjuhtumite kaupa analüüsi alusel üksnes tingimusel, et nad tõendavad, et nad vastavad algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c ette nähtud viiele tingimusele, ja et seega võib neid pidada turumajanduse tingimustes tegutsevaks. Vastupidisel juhul kohaldatakse võrdlusriigi meetodit „automaatselt“ [26].

[25] Vt vaidlustatud kohtuotsuse punkti 61 kolmas lause ja punkt 68.

[26] Vt selle kohta kohtujurist Mengozzi ettepanek kohtuasjas komisjon *vs.* Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-301/16 P, EU:C:2017:938, punkt 63).

62. Eeltoodust tuleneb, et nimetatud lõikes 7 ette nähtud erikorra kohaldamine ei eelda sugugi – vastupidi Üldkohtu seisukohale – ettevõtja tasandil analüüsi, mis viib järelduseni, et lõigetes 1–6 sätestatud eeskirjade kohaldamine annaks kunstlikud tulemused. See, kui seada algmääruse artikli 2 lõikes 7 sätestatud erikorra kohaldamine sõltuvusse üldise korra kohaldamisest tulenevate võimalike tulemuste analüüsist, on minu arvates ilmselgelt vastuolus kõnealuste sätete ülesehitusega [27].

63. Süstemaatilisest vaatepunktist tuleb veel siiski märkida, nagu tõdes ka Üldkohus, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punkt b näeb ette, et turumajanduslikku kohtlemist taotlev eksportiv tootja peab tõendama, et „samasuguse toote valmistamine ja müük“ toimub turumajanduse tingimustes.

64. See ei tähenda minu arvates siiski tingimata, et selleks, et kuuluda sama lõike punkti c viiendas taandes ette nähtud tingimuste kohaldamisalasse, mille alusel komisjon peab hindama turumajandusliku kohtlemise taotlusi, peab meede, mis võib mõjutada turumajandusele omaseid parameetreid, puudutama konkreetselt „samasuguse toote valmistamist ja müüki“.

65. Mis puudutab konkreetsemalt kõnealuse sätte kolmandas taandes ette nähtud esimese tingimuse teist alternatiivi, siis leian, et punktis 63 nimetatud sätte punktist b ei saa järeldada, et seda tingimust tuleb tõlgendada kitsendavalt nii, et üksnes need finantsseisundi olulised moonutused, mis seonduvad konkreetselt „*samalaadse toote tootmise ja müügiga*“, võivad õigustada turumajandusliku kohtlemise taotluse rahuldamata jätmist ja seega, et endisest mitteturumajanduslikust süsteemist tulenevate meetmete puhul, mis moonutavad märkimisväärselt turumajanduslikku kohtlemist taotleva ettevõtja finantsseisundit, kuid mis ei puuduta samasugust toodet, peab komisjon tõendama, et esineb seos selle meetme ja „*samasuguse toote valmistamise ja müügi*“ vahel.

66. Nimetatud kolmanda taande sätte nii kitsendav tõlgendamine ei ole minu arvates vastuolus mitte ainult selle sõnastusega, mis ei näe ette sellist vahetegemist asjaomase ettevõtja finantsseisundit mõjutavate meetmete vahel, vaid on ka vastuolus selle sätte ülesehituse ja eesmärgiga ning algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis b ette nähtud tõendamiskoormise jaotusega.

67. Nimelt süstemaatilisest vaatepunktist, nagu komisjon õigesti rõhutas ja nagu Xinyi ise möönab, käsitlevad algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c neljandas ja viiendas taandes ette nähtud tingimused – mis puudutavad vastavalt pankrotti ja omandiõigusi reguleerivate õigusaktide kohaldamist – parameetreid, millel määratluse kohaselt ei ole mingit otsest seost „*samasuguse toote valmistamise ja müügiga*“. Need tingimused viitavad turumajandusele omaste parameetrite moonutamisele, mis võivad kaudselt põhjustada ettevõtja kulude ja hindade moonutusi. On selge, et neid parameetreid moonutavate meetmete korral ei ole komisjon kohustatud tõendama seost nende meetmete ning samasuguse toote valmistamise ja müügi vahel.

68. Sarnast lähenemist tuleb minu arvates kohaldada meetmete suhtes, mis kanduvad üle varasemast mitteturumajanduslikust süsteemist ja toovad kaasa turumajandusliku kohtlemise taotluse esitanud ettevõtja finantsseisundi märkimisväärseid moonutusi, nagu seda teevad soodsamad maksusüsteemid. Kui puuduvad vastupidised tõendid, mille peab esitama asjaomane ettevõtja, võib komisjon eeldada, et sellised meetmed võivad moonutada ettevõtja kulusid ja hindu ning seega kaudselt ka „*samasuguse toote valmistamist ja müüki*“.

[27] Sellega seoses märgin veel, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 61 analoogia alusel viitamine kohtuotsuse nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan punktile 82 ei ole asjakohane, et põhjendada otsese seose olemasolu algmääruse artikli 2 lõigete 1–6 ja lõike 7 vahel.

69. See kõnealuse sätte mittekitsendav tõlgendus on kooskõlas algmääruse artikli 2 lõikega 7 kehtestatud erikorra üldiste eesmärkidega, milleks on – nagu on märgitud eespool punktides 39 ja 40 – vältida mitteturumajanduslikes riikides kehtivate hindade ja kulude arvessevõtmist, kuna seal ei ole need parameetrid turujõudude tavapärane tagajärg, ja seda sõltumata sellest, kas nende meetmete tagajärjed – mis põhjustavad turumajandusele omaste parameetrite moonutusi ettevõtja kuludes ja hindades – on otsesed või kaudsed.

70. See mittekitsendav tõlgendus on kooskõlas ka algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandas taandes ette nähtud tingimuse erieesmärgiga, milleks on – eristades sõnaselgelt tootmiskulude moonutusi ja „finantsseisundi“ moonutusi, mida on silmas peetud üldiselt ilma muude täpsustusteta – hõlmata selle kohaldamisalasse mitte ainult otsesed tootmiskulude moonutused, vaid ka muud moonutused, isegi kui need on kaudsed ja mitte tingimata piiratud tootmiskuludega, mis mõjutavad turumajanduslikku kohtlemist taotleva ettevõtja finantsseisundit.

71. Lisaks leian, nagu väidab GMB oma apellatsioonkaebuse esimese väite teises osas, et Üldkohtu poolt algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandas taandes ette nähtud tingimuse kitsendav tõlgendus, mille kohaselt peab komisjon juhul, kui turumajanduslikku kohtlemist taotleva ettevõtja finantsseisund on varasema mitteturumajandusliku süsteemi tõttu oluliselt moonutatud, kuid see ei puuduta konkreetselt samasugust toodet, tõendama, et esineb seos selle meetme ja samasuguse toote valmistamise ja müügi vahel, on vastuolus algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis b ette nähtud tõendamiskoormise jaotusega, tõlgendatuna Euroopa Kohtu kohtupraktikat arvestades.

72. Nimelt tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et tõendamiskoormis lasub tootjal, kes taotleb turumajanduslikku kohtlemist algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti b alusel, ning et selleks peab selle tootja esitatud taotlus sisaldama sama artikli lõike 7 punktis c osutatud piisavaid tõendeid selle kohta, et ta tegutseb turumajanduse tingimustes. Järelikult ei pea liidu institutsioonid tõendama, et tootja ei vasta kõnealuseks kohtlemiseks seatud tingimustele [28].

73. Sellest järeldub minu arvates, et vastupidi sellele, mida leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 60, ei ole komisjon olukorras, kus endisest mitteturumajanduslikust süsteemist tulenevad meetmed moonutavad märkimisväärselt turumajanduslikku kohtlemist taotleva ettevõtja finantsseisundit, kuid ei puuduta konkreetselt samasugust toodet, kohustatud tõendama seose olemasolu selle meetme ja samasuguse toote valmistamise ja müügi vahel, vaid hoopis taotluse esitanud ettevõtja peab tõendama, et vaatamata nendele moonutavatele meetmetele tegutseb ta samasugust toodet valmistades ja müües turumajanduse tingimustes.

74. Lõpuks leian, et eespool toodud kaalutlusi ei sea kuidagi kahtluse alla kohtuotsus nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan, millele Üldkohus viitas analoogia alusel, et põhjendada oma kitsendavat tõlgendust algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandale taandele. Ühelt poolt nimelt puudutab see kohtuotsus algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimeses taandes esitatud tingimuse tõlgendamist. Juba ainuüksi selle sätte sõnastuse tõttu eeldab see säte sõnaselgelt hindadesse, kuludesse ja sisenditesse tegelikult sekkumist [29]. Arvestades kolmanda taande sätte sõnastust, mis viitab „finantsseisundile“ üldiselt, kahtlen, kas – nagu Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse

[28] Vt 2. veebruari 2012. aasta kohtuotsus Brosmann Footwear (HK) jt *vs.* nõukogu (C-249/10 P, EU:C:2012:53, punkt 32).

[29] Vt kohtuotsus nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan, punktid 79 ja 80.

punktides 59–61 – kaalutlused, mida Euroopa Kohus kasutas kohtuotsuse nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan punktides 78–82 esimeses taandes esitatud tingimuse tõlgendamisel, on kolmandas taandes esitatud tingimuste tõlgendamisel automaatselt kohaldatavad [30].

75. Teiselt poolt tuleb märkida, et kohtuotsuses nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan heitis Euroopa Kohus nagu Üldkohuski komisjonile ette, et viimane oli täielikult eiranud asjaomase ettevõtja esitatud tõendid, hindamata, kas need võiksid olla piisavad tõendamaks, et see ettevõtja vastas algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimeses taandes esitatud topelttingimusele [31]. Kuid nagu tuleneb eespool punktidest 7 ja 9 ning üksiksasjalikumalt vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 63–65, ei ole komisjon käesolevas asjas jätnud Xinyi esitatud tõendeid arvesse võtmata, vaid hindas neid ja lükkas need tagasi.

76. Kõigist eeltoodud kaalutlustest tuleneb minu arvates, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c tõlgendamisel, mida Üldkohus tegi vaidlustatud kohtuotsuse punktides 55–61, on minu hinnangul rikutud mitut õigusnormi ning seega tuleb komisjoni ja GMB esimeste väidetega nõustuda. Eeltoodud tuvastusest piisab vaidlustatud kohtuotsuse tühistamiseks. Sellest tulenevalt analüüsin komisjoni ja GMB ülejäänud väiteid lühidalt üksnes teise võimalusena.

B. Väited, mis puudutavad õigusnormide rikkumist algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande kohaldamisel

1. Poolte argumendid

77. Komisjon ja GMB väidavad oma teises väites, et igal juhul rikkus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 62–73 algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande kohaldamisel mitut õigusnormi.

78. Esiteks leiab komisjon, et vastupidi sellele, mida otsustas Üldkohus, kujutab äriühingu kapitalikulu endast tegurit, nagu ka näiteks tööjõukulu, millel on otsene mõju tootmiskuludele, kuna see suurendab amortisatsioonieelset ärikasumit (EBIDTA). Teiseks leiab komisjon, et Üldkohus seadis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 70 ja 71 kahtluse alla moonutuse „olulise“ laadi. Siiski ei vastanud ta komisjoni argumentidele, ei esitanud piisavaid põhjendusi ja tegi vigu faktiliste asjaolude õiguslikul kvalifitseerimisel. Ühelt poolt ei võtnud ta arvesse argumente kõnealuste maksusoodustuste ajalise piiramatuse kohta ega asjaolu, et tollimaks on kehtestatud perspektiivis viieks aastaks, mida saab pikendada. Teiselt poolt ei võtnud Üldkohus arvesse tema argumente riigiabi kohta. Kolmandaks heidavad nii komisjon kui ka GMB Üldkohtule ette, et viimane ei järginud komisjonile kaubanduse kaitse valdkonnas kuuluvat kaalutlusõigust ja asendas selle institutsiooni hinnangu enda omaga.

79. Xinyi vastab kõigepealt, et vastupidi komisjoni väidetele ei analüüsitud vaidlusaluses määruses ega uurimise käigus moonutuste olulisuse küsimust üksikasjalikult. Komisjon leidis ekslikult, et ta võis turumajandusliku kohtlemise taotluse rahuldamata jätta, ilma et ta oleks analüüsinud tema esitatud tõendeid ja argumente – mis näitasid, et moonutused ei olnud olulised, kuna kõnealused

[30] Kui Euroopa Kohus leiab, et viide kohtuotsusele nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan ei ole asjakohane, vt 11. septembri 2014. aasta kohtuotsus Gem-Year ja Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) *vs.* nõukogu (C-602/12 P, ei avaldata, EU:C:2014:2203, punkt 56).

[31] Vt kohtuotsus nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan, punktid 85–87.

maksuvabastused võrdusid vaid 1,34%-ga tema kogukuludest ja 1,14%-ga tema kogukäibest – ja neile argumentidele vastanud. Üldkohus heitis seega komisjonile ette, et ta ei analüüsinud Xinyi esitatud tõendeid nõuetekohaselt.

80. Väites Üldkohtus, et maksusoodustused olid olulised, läks komisjon vastuollu uurimise käigus võetud seisukohaga, milles ta ei vaidlustanud Xinyi väidet, et need eelised ei olnud märkimisväärsed ei absoluutväärtuses ega suhtelises väärtuses. Lisaks tunnistas komisjon uurimise käigus, et need eelised olid ajaliselt piiratud. Xinyi lisab, et paralleelse subsiidiumivastase uurimise raames määras komisjon mõlemast kõnealustest maksusüsteemidest tuleneva eelise suuruseks 0%, mis seab samuti kahtluse alla väidetavate eeliste eeldatava olulisuse. Lisaks on Üldkohtu põhjendused vaidlustatud kohtuotsuses piisavad. Peale selle ei ole õige komisjoni väide, et äriühingu võimalus saada turumajandusliku kohtlemise osaliseks ei saa sõltuda tema tulemustest teatud kindlal aastal. Nimelt vaatab komisjon Hiina eksportivate tootjate turumajandusliku kohtlemise algmääruse artikli 11 lõike 3 alusel uuesti läbi, kui tal on tõendeid, mis annavad selliseks läbivaatamiseks alust. Lõpuks tuleb märkida, et viited liidu õigusele riigiabi valdkonnas ei ole asjakohased.

2. Õiguslik hinnang

81. Nagu on märgitud eespool punktis 76, analüüsin käesolevates väidetes esitatud argumente vaid täiendavalt [32].

82. Sellega seoses nähtub esiteks vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 66 ja 67 ning 68, 69 ja 72, et kohaldades algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande minu hinnangul väära tõlgendust – milleni ta oli varem jõudnud – kohtuasja asjaoludele, heitis Üldkohus põhimõtteliselt komisjonile ette, et ta tugines Xinyi turumajandusliku kohtlemise taotluse rahuldamata jätmisel rahalisele eelisele, mida soodsamad maksusüsteemid üldiselt annavad, viitamata ühelegi seosele samasuguse toote valmistamise ja müügi asjaoludega, ning konkreetsemalt, selgitamata, mis seos on eelisel, mis seisneb võimaluses selle vähendatud maksumäära abil investeeringuid ligi meelitada, mille ta oli tuvastanud, samasuguse toote valmistamise ja müügiga.

83. Sellest järeldub, et vastupidi Xinyi väidetule heitis Üldkohus komisjonile ette, et ta tegi algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande kohaldamisel metodoloogilise vea ega viinud läbi täiendavat analüüsi, et tõendada seose olemasolu kõnealustest maksusüsteemidest tingitud väidetava moonutuse ning samasuguse toote valmistamise ja müügi vahel.

84. Teiseks nõustun komisjoni argumendiga, mille kohaselt on kapital üks sisenditest ja et järelikult võivad meetmed, mis mõjutavad selle kulu, andes näiteks võimaluse saada madalamate kuludega finantseeringuid maksusoodustuste tõttu, mis põhinevad endisest mitteturumajanduslikust süsteemist üle kandunud meetmetel, kahtlemata põhjustada finantsseisundi moonutamist, mis võib kuuluda artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande kohaldamisalasse. Sellest järeldub, et Üldkohtu arutluskäik vaidlustatud kohtuotsuse punktides 68 ja 69 on lisaks sellele, et see põhineb asjaomase sätte vääral tõlgendamisel, minu arvates ka sellest vaatepunktist ekslik.

[32] Komisjoni apellatsioonkaebuse teine väide on esitatud vaid teise võimalusena juhuks, kui esimesega ei nõustuta.

85. Kolmandaks, vastupidi sellele, mida väidab komisjon, ei arva ma, et Üldkohus oleks vaidlustatud kohtuotsuse punktides 70 ja 71 seadnud kahtluse alla kõnealustest soodsamatest maksusüsteemidest põhjustatud finantsseisundi moonutuse „olulisuse“. Need punktid näivad pigem viitavat sellele, et Üldkohtu hinnangul oli eespool punktis 83 mainitud täiendav analüüs, mille komisjon oleks tema hinnangul pidanud tegema, Xinyi esitatud tõendeid arvestades „eriti vajalik“. Need punktid näivad seega kinnitavat vaidlustatud kohtuotsuse eelmistes punktides esitatud arutluskäiku.

86. Neljandaks, seoses komisjoni ja GMB argumendiga, mille kohaselt ei järginud Üldkohus komisjonile kaubanduse kaitse valdkonnas kuuluvat kaalutlusõigust, viitan ma kohtupraktika üksikasjalikule analüüsile oma hiljutises ettepanekus kohtuasjas komisjon *vs.* Hubei Xinyegang Special Tube [33]. Kuna komisjonil on algmääruse artikli 2 lõikes 7 nimetatud analüüsi tegemisel majanduslike ja poliitiliste olukordade keerulisuse tõttu ulatuslik kaalutlusõigus [34], siis on kohtu kontroll selles valdkonnas piiratud.

87. Käesolevas asjas ilmneb vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 66–73, et Üldkohus on üsna suurel määral sekkunud komisjoni analüüsi, mis puudutas olulise finantsseisundi moonutamist. Sellist sekkumist on minu arvates raske kokku sobitada piiratud kohtuliku kontrolliga, mis on selliste asjade puhul ette nähtud kohtupraktikas. Nimelt, kuigi vaidlustatud kohtuotsuse punktides 66–68 heidab Üldkohus algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande minu arvates ekslikule tõlgendusele tuginedes komisjonile ette, et viimane rikkus oma analüüsis õigusnorme, siis punktides 69–71 hindab ta siiski kõnealuste soodsamate maksusüsteemide mõju võimalusele meelitada investoreid ligi, arvestades ettevõtja käivet ja sellistest süsteemidest tuleneva kasumi absoluutväärtust. Nii toimides ületab Üldkohus minu hinnangul piiratud kohtuliku kontrolli piire, asendades komisjoni hinnangu enda omaga.

88. Eelnevast tuleneb minu hinnangul, et komisjoni ja GMB teise väitega tuleb samuti nõustuda.

C. Väited, mis puudutavad menetlusnormide rikkumisi

1. Poolte argumendid

89. Oma kolmanda väitega heidavad komisjon ja GMB Üldkohtule ette menetlusnormide rikkumisi.

90. Komisjon väidab kõigepealt, et Üldkohus tegi otsuse *ultra petita*. Tema sõnul ei käsitlenud Xinyi esimeses kohtuastmes esitatud hagiavalduses ühtegi õiguslikku argumenti, mis on analüüsitud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 55–61. Lisaks ja igal juhul ei võimaldanud Üldkohus komisjonil esitada oma seisukohta nende oluliste argumentide kohta. Nii toimides rikkus ta komisjoni õigust õiglasele kohtulikule arutamisele, mis nõuab Euroopa Kohtu praktika kohaselt, et pooled oleksid tutvunud faktiliste ja õiguslike asjaoludega, mis on menetluse tulemuse suhtes määravad, ja saaksid võistlevalt nende üle vaielda.

[33] 1. juuli 2021. aasta ettepanek (C-891/19 P, EU:C:2021:533), punkt 29, ja analoogia alusel punkt 160 jj ning seal viidatud kohtupraktika.

[34] Vt eelmises joonealuses märkuses viidatud kohtupraktika, kohtuotsus nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan, punkt 86.

91. GMB leiab veel, et Üldkohus tegi otsuse *ultra petita*, kuna vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni punktist 1 nähtub, et ta tühistas vaidlusaluse määruse tervikuna, samas kui Xinyi oli oma esimeses kohtuastmes esitatud hagis nõudnud selle määruse tühistamist üksnes teda puudutavas osas.

92. Xinyi vaidleb nendele argumentidele vastu. Komisjoni argumentide kohta märgib Xinyi, et ta väitis oma hagi esimese väite teises osas, et komisjon ei tuvastanud „olulise" moonutuse olemasolu, kuna kahe kõnealuse soodsa maksusüsteemi finantsmõju oli uurimisperioodil alla 1,5% tootmiskuludest või käibest. Xinyi väitis oma repliigi punktis 29 samuti, et arvesse tuleb võtta tema finantsseisundit uurimisperioodil, kuna algmääruse artikli 2 lõike 7 punkt c on osa dumpingu arvutamise regulatsioonist ning see puudutab uurimisperioodi müüki ja kulusid. Komisjonil oli võimalus vastata esimeses kohtuastmes esitatud vasturepliigis ja kahel Üldkohtus toimunud kohtuistungil. Üldkohus nõustus vaidlustatud kohtuotsuses ainult Xinyi pakutud lähenemisega. Mis puudutab GMB argumenti, siis Xinyi sõnul on ilmne, et Üldkohus kavatses vaidlusaluse määruse tühistada ainult tema suhtes ja et tegemist on parandatava sisulise veaga.

2. Õiguslik hinnang

93. Mis puudutab esiteks GMB kolmandat väidet, milles kohaselt tegi Üldkohus otsuse *ultra petita*, siis märgin, et vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni punkti 1 ja selle punkti 74 lugemisel on ilmne, et Üldkohus tühistas vaidlusaluse määruse tervikuna, samas kui Xinyi palus selle määruse tühistamist ainult teda puudutavas osas, nagu nähtub sõnaselgelt sama kohtuotsuse punktist 31. Üldkohus tegi seega otsuse *ultra petita*[35]. GMB kolmanda väitega tuleb minu arvates seega nõustuda ja vaidlustatud kohtuotsus tühistada osas, milles sellega tühistatakse vaidlusalune määrus mitte ainult Xinyi puudutavas osas, vaid *erga omnes*.

94. Teiseks, mis puudutab komisjoni väidet, et Üldkohus tegi otsuse *ultra petita*, kui ta tõlgendas algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandat taanet, millele Xinyi esimeses kohtuastmes ei viidanud, siis leian, et sellega ei saa nõustuda. Kohtupraktikast tuleneb, et kuigi otsus tuleb teha üksnes nõuete kohta, mille on esitanud vaidluse raamistiku piiritlemiseks pädevad pooled, ei pea kohus piirduma üksnes argumentidega, mille pooled on esitanud oma nõuete toetuseks, sest vastasel korral võib ta olla sunnitud oma otsuses tuginema vääradele õiguslikele kaalutlustele[36]. Õigus tõlgendada sätet, mida ta peab juhtumi asjaoludele kohaldama, on lahutamatult seotud kohtu ülesandega ega saa endast kujutada otsust *ultra petita*.

95. Kolmandaks, mis puudutab komisjoni argumenti selle kohta, et on rikutud õigust õiglasele kohtulikule arutamisele, siis tuleneb kohtupraktikast, et selle õigusega seonduvate nõuete täitmiseks on tegelikult oluline, et pooled oleksid tutvunud nii faktiliste kui ka õiguslike asjaoludega, mis on menetluse tulemuse suhtes määravad, ja saaksid võistlevalt nende üle vaielda[37]. Käesoleva kohtuasja asjaoludel puudutas menetlus Üldkohtus algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande ulatust ja tõlgendamist. Need küsimused on Xinyi hagi esimese

[35] Vt konkreetselt dumpinguvastaste meetmete valdkonnas 15. veebruari 2001. aasta kohtuotsus Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, punkti 24 lõpuosa ja seal viidatud kohtupraktika).

[36] Vt viimasena 20. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Printeos (C-301/19 P, EU:C:2021:39, punkt 58 ja seal viidatud kohtupraktika).

[37] Vt 2. detsembri 2009. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Iirimaa jt (C-89/08 P, EU:C:2009:742, punkt 56).

väite teise osa esemeks ja nõukogu võttis nende kohta seisukoha nii esimeses kui ka teises Üldkohtus toimunud menetluses[38]. Sellest järeldub, et see komisjoni argument tuleb minu hinnangul samuti tagasi lükata ning seega tuleb komisjoni kolmas väide tervikuna tagasi lükata.

96. Kokkuvõttes tuleneb kõigest eelnevast, et minu hinnangul tuleb nõustuda komisjoni ja GMB esitatud esimese ja teise väitega ning GMB kolmanda väitega ning järelikult tuleb vaidlustatud kohtuotsus tühistada.

VII. Hagimenetlus Üldkohtus

97. Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu kohaselt võib Euroopa Kohus teha Üldkohtu otsuse tühistamise korral asja suhtes ise lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium lubab.

98. Leian, et nii on see Xinyi Üldkohtus esitatud esimese väite teise osaga, mis on kokku võetud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 37 ja 38. Sellega seoses märgin, et vaidlusaluse määruse põhjendusest 33 ning komisjoni 22. augusti ja 13. septembri 2013. aasta kirjast, mis on kokku võetud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 63 ja 65, ilmneb, et komisjon jättis Xinyi turumajandusliku kohtlemise taotluse rahuldamata märkimisväärsete finantsiliste eeliste tõttu, mis tulenesid eespool punktis 8 nimetatud soodsamate maksusüsteemide koostoimest, mida peeti selliseks, mis võivad mõjutada äriühingu kui terviku finantsilist ja majanduslikku seisundit, kuna nende eesmärk võis olla investeeringute ligi meelitamine vähendatud maksumäära abil. Komisjon leidis veel, et uurimisperioodil antud absoluutne eelis ei ole tingimata määrav kriteerium moonutuse olulisuse hindamisel, vaid see hinnang peab puudutama meetme kui terviku mõju ettevõtja majanduslikule ja finantsilisele seisundile.

99. Ma arvan, et nendes kaalutlustes ei ole tehtud ilmset hindamisviga. Artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande tõlgendusest, mis on esitatud eespool punktides 56, 57, 62, 65, 68–70 ja 73, tuleneb, et nagu punktis 84 märgitud, võivad sellised meetmed nagu soodsamad maksusüsteemid – mis on üle kandunud varasemast mitteturumajanduslikust süsteemist ja mõjutavad kapitalikulu, pakkudes näiteks võimaluse saada madalamate kuludega finantseeringuid maksusoodustuste tõttu, mida nad annavad – põhjustada ettevõtja finantsseisundi olulisi moonutusi, mis võivad jääda selle sätte kohaldamisalasse.

100. Sellega seoses meenutan, et nagu on märgitud eespool punktis 72, lasub turumajanduslikku kohtlemist taotleval tootjal kohustus tõendada, et vaatamata neile soodsamatele maksusüsteemidele tegutses ta turumajanduse tingimustes. Selleks väitis Xinyi, et nende süsteemide finantsmõju oli 1,5% tootmiskuludest või käibest või alla selle, selgitamata siiski, miks need elemendid (nimelt tootmiskulud või käive) peavad olema analüüsi võrdlusaluseks, ega ka seda, miks nende maksusüsteemide põhjustatud moonutuse mõju analüüs peab piirduma uurimisperioodiga, samas kui maksusoodustuste ajaline ulatus ei ole piiratud. Xinyi ei ole

[38] Vt selle kohta kohtujurist Mengozzi ettepanek liidetud kohtuasjades komisjon *vs.* Siemens Österreich jt ja Siemens Transmission & Distribution jt *vs.* komisjon (C-231/11 P–C-233/11 P, EU:C:2013:578, punkt 116 ja seal viidatud kohtupraktika) ning kohtujurist Sharpstoni ettepanek kohtuasjas Deltafina *vs.* komisjon (C-578/11 P, EU:C:2014:199, punktid 98–100). Mis puudutab õiguslikke asjaolusid, siis näib, et eelmises joonealuses märkuses viidatud kohtupraktika on kohaldatav, kui kohus kavatseb omal algatusel tõstatada uusi õiguslikke asjaolusid, millel on lõpliku otsuse suhtes otsustav mõju, nagu omal algatusel tõstatatud uus väide (vt eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Iirimaa) või lepingutingimuse omal algatusel ebaõiglaseks kvalifitseerimine (vt 21. veebruari 2013. aasta kohtuotsus Banif Plus Bank (C-472/11, EU:C:2013:88, punktid 30 ja 31).

esitanud ka mingit teavet nende meetmete mõju kohta tema üldisele finantsseisundile ega nende maksusoodustuste mõju kohta tema kapitali kaasamise kuludele. Neil asjaoludel tuleb esimese väite teine osa minu hinnangul tagasi lükata.

101. Samas leian, et menetlusstaadium ei võimalda Euroopa Kohtul teha otsust apellatsioonkaebuse ülejäänud väidete kohta, mida Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses ei analüüsinud ja mille puhul ei saa välistada, et on vaja täiendavat uurimist. Neil asjaoludel leian ma, et kohtuasi tuleb saata tagasi Üldkohtule, et ta saaks teha otsuse nende ülejäänud väidete kohta.

VIII. Kohtukulud

102. Kodukorra artikli 184 lõikes 2 on ette nähtud, et kui apellatsioonkaebus on põhjendatud ja Euroopa Kohus teeb ise kohtuasjas lõpliku otsuse, otsustab ta kohtukulude jaotamise. Käesoleval juhul see nii ei ole, mistõttu tuleb kohtukulude kandmine otsustada edaspidi.

IX. Ettepanek

103. Esitatud põhjendusi arvestades teen Euroopa Kohtule ettepaneku otsustada järgmiselt:

– tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta kohtuotsus Xinyi PV Products (Anhui) Holdings *vs*. komisjon (T-586/14 RENV, EU:T:2019:668);

– lükata tagasi Xiniy PV Products (Anhui) Holdingsi esimese väite teine osa;

– saata kohtuasi tagasi Üldkohtule, et ta teeks otsuse ülejäänud väidete kohta;

– otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.